

BUNDESPRÄSIDIALAMT

The speech online:
www.bundespraesident.de

page 1 to 4

**Almanya Federal Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı
Frank-Walter Steinmeier'in
22 Ağustos 2018
tarihinde Bellevue Sarayı'nda
"Türk-Alman Kahve Sofrası" vesilesiyle yaptığı konuşma**

Bellevue Sarayı'na hoş geldiniz! Davetimi kabul edip „Türk-Alman Kahve Toplantısı"na, hem de Kurban Bayramı'nda katıldığınız için çok mutlu oldum. İyi ki geldiniz!

Bu olağanüstü sıcak yaz mevsimi aynı zamanda duygusal ve etkileyici tartışmaların yaşandığı bir yaz olmuştur. Ülkemizde birçok konu tartışıldı: aidiyet ve dışlanma, entegrasyon ve izolasyon. Bu tartışmalar gereklidir. Canlı bir toplumun, panik yapmadan ve sorunlardan kaçmadan tartışmalara ihtiyacı vardır. Ve toplumun, en azından kimseyi yaralamadan ve sınırları aşmaya gerek duyulmadan yapılan kavgaya da ihtiyacı vardır.

Sizinle birlikte bugün bu nedenle gündelik hayatınız, deneyimleriniz ve Almanya'daki yaşamınız hakkında konuşmaktan mutlu olacağız. Bu nedenle Cumhurbaşkanı ve komşunuz olarak sizi davet ettim. Sizinle komşuların yaptığı gibi bir masanın etrafında toplanarak pasta yiyerek, kahve ve çay da içerek sohbet etmekten ve fikir alışverişinde bulunmaktan mutlu olacağım.

Son haftalardaki tartışmalarda hep aynı sorular ortaya çıkıyordu: Kim Almanya'ya aittir? Bir insan nasıl olmalı ve bunun için ne yapmalı? Ve en önemli soru ise, bütün bunlar hakkında kim karar veriyor?

Bazen bütün bu sorulara kesin yanıtlar bulunulabileceği ve hatta bulunması gerektiği izlenimi yaratılmıştır. Fakat toplumumuz katı bir oluşum değildir. Aidiyet tepeden gelen ve belki de gerektiğinde geri alınan bir özellik değildir. Hayır. Vatanımızı, özgürce yaşadığımız ve kendimizi evimizde hissettiğimiz mekânı her zaman el birliğiyle yeniden var ediyoruz.

Buna, kendi öykülerimizi anlatarak ve diğerlerinin, elbette yüreklerinde birden fazla vatani taşıyanların da öykülerini dinleyerek, başlıyoruz. Aramızda birçok insanın kökleri bugün yaşadıkları ve

ADDRESS Bundespräsidialamt
11010 Berlin
TEL +49 30 2000-2021
FAX +49 30 1810200-2870
E-MAIL presse@bpra.bund.de
WEBSITE www.bundespraesident.de

gelecekte yaşamak istedikleri yerden farklı bir yerdedir. Sadece son zamanlarda kaderleri kamuoyundaki tartışmaların odağında yer alan mültecileri kastetmiyorum. Kastettiğim, İtalya'dan, Yunanistan'dan, İspanya'dan veya Portekiz'den ve daha sonra özellikle Türkiye'den ekonomik çıkarlar için ülkemize çalışmak üzere davet ettiğimiz insanlardan bahsediyorum. Onlar olmadan, daha sonra gelen aileleri, çocukları ve torunları olmadan ülkemizin ekonomik refahı ve hatta bugünkü toplumumuz da olamazdı. Bunu hep birlikte başardık – ve bu ülkenin Cumhurbaşkanı olarak size bundan dolayı teşekkür etmek istiyorum!

Onların hikâyeleri Almanya'nın parçasıdır ve bizi oluşturan unsurlardır! Ülkemiz birçok insan için yeni bir vatan olmuştur. Fakat bunun için kimse köklerini inkâr etmek zorunda değildir. Hissettiğimiz ve yaşadığımız vatan çoğul olarak da vardır. Vatan diğerlerini dışlamak için kullanılan bir araç değildir. Vatan davetkârdır, aynı bugünkü ortak soframız gibi.

Fakat son haftalarda gördük ki, ülkemizdeki birçok insan için gerçekler çok farklıdır. "MeTwo" hashtagı altında, günlük yaşamda ayrımcılık, ırkçılık veya siyasi tartışmalarda dışlanma konusundaki kişisel deneyimlerini paylaşıyorlar. Göçmenlerin çocukları ve hatta torunlarından da sık sık şu sözleri duyuyorum: Burada doğmama rağmen ve çok çaba harcamama rağmen tümüyle buraya ait olamıyorum'.

Bu sözler beni etkiliyor ve beni huzursuz ediyor. Buna toplum olarak kayıtsız kalmamalıyız ve kesinlikle de bir kenara itmeliyiz. Ne kadar uzun zamandır burada yaşadıklarına bakılmaksızın, göçmenlere sürekli olarak şüpheyle yaklaşılması sadece bireyleri rencide etmekle kalmıyor. Ülkemiz için bir utanç kaynağıdır. Irkçılık ve ayrımcılık insan onurunu zedeliyor ve demokrasimize de zarar veriyor. Bu ülkede elbirliğiyle başardığımız her şeyi değersiz hale getiriyor.

Zira yarım veya tam Alman, biyolojik açıdan veya pasaport açısından Alman olmak diye bir şey yoktur. Birinci veya ikinci sınıf vatandaş, doğru veya yanlış komşu yoktur. Aidiyet hakları, sözde yanlış bir davranışta buldukları için ellerinden alınıp bu hakları sürekli yeniden kazanmak zorunda olan şartlı Almanlar yoktur.

Var olan, Almanya Federal Cumhuriyeti ve aynı hakları ve sorumluluklara sahip vatandaşlarıdır. Onlarla birlikte burada yaşayan, çalışan ve bu hukuk ve özgürlükler ülkesinde barış içinde birlikte yaşama arzusunu paylaşan insanlar vardır.

Bütün bu insanların Başkanı olabilmekten gurur duymaktayım. Ben sizlerin Cumhurbaşkanıyım ve hangi kökenden, hangi ten rengine veya hangi dine sahip olduklarına bakmadan aynı saygı ve aynı özveriyle herkesin Cumhurbaşkanıyım.

Böyle bir toplum elbette yorucudur. Göçün yarattığı çeşitlilik ve aynı zamanda yaşam öykülerinin, dinlerin, mezheplerin ve siyasi görüşlerin yarattığı çeşitlilik de yorucudur. Herkesin kendi ailesinde yaşadığı gerçekler neden ülkemizin bütünü için de geçerli olmasın ki?

Entegrasyonun sürtüşmeler olmadan elde edilebileceğine ve sonuçta kesin bir ahenge ulaşılabileceğine inananlar yanılıyorlar. Tam da aksine, açık bir toplum çelişkilerle ve ihtilaflarla doludur. Fakat yine de çoğumuz başka bir toplumda yaşamak istemeyiz!

Ancak, birlikte yaşarken ortaya çıkan ihtilaflarımızı aidiyeti sorgulamadan çözmeyi öğrenmek zorundayız. İşler yolunda gitse de bir ülkeyiz, gitmese de bir ülkeyiz. Başarılarımızı birlikte elde ettiğimiz gibi, krizleri de sadece güçlerimizi birleştirerek aşabiliriz. Son yıllarda bunu birçok defa kanıtladık. Kısaca, ben birlikte kazanıp birlikte kaybedebildiğimiz bir Almanya istiyorum!

Almanya'nın bir göç ülkesi olup olmadığını çok fazla uzun süre tartıştık. Şu bir gerçek ki: her zaman insanları gelmeye davet ettiğimiz için de göç var ve bu, gelecekte de böyle olmaya devam edecek. Bunun için şimdi belirgin kuralların oluşturulması da olumludur

Ancak, sadece bir göç ülkesi olduğumuzu tespit etmek de yeterli değildir. Birlikte yaşamamanın işleyebilmesi için organizasyondan sorumlu olan devletin, bunun için gerekli kuralları koyan siyasetin ve her bir bireyin bundan bir sonuç çıkarması gerekmektedir. Zira günlük yaşamımızı kendimiz şekillendiriyoruz ve siyaset de dâhil olmak üzere, kimse bunu bizim yerimize yapamaz.

Entegrasyon ne bir lütuf ne de bir hediyedir, ama hiçbir koşulu yerine getirmeden verilen bir hak da değildir. Aksine, entegrasyon iki tarafa bazı sorumluluklar yüklemektedir, hem kuşaklar boyunca Alman olanlara hem de göç edenlere. Hepimiz birbirimize yaklaşmak, ön yargıları sorgulamak zorundayız ve diğerlerini kalıplara göre kategorize etmemeliyiz. Birbirimize, geçerli yasalar çerçevesinde olduğu sürece, farklılıklarımızla saygı göstermek zorundayız. Ve aynı zamanda Almanya'da veya başka ülkelerden aramıza güvensizlik, korku ve nifak tohumları ekenlere dur demeliyiz.

Ne şanslıyız ki, bunun için sağlam bir temelimiz, Anayasamız var: her bireyin onuru, hakların eşitliği, demokrasi ve hukuk devleti ilkeleri ve unutmamamız gereken, Alman tarihi karşısındaki sorumluluğumuz var.

Eğer bu temelde el birliğiyle çözümler için çaba harcarsak, hepimiz belli bir ölçüde değişiriz. Birliğimizin bu şekilde zayıflamayacağına, tam tersine daha da güçleneceğine inanıyorum.

Sevgili komşularım, şimdi sizi hep beraber dışarıya çıkmaya davet ediyorum. Kahve sofrası bahçede kuruldu. Tipik Alman kahvesi zannedilebilir, fakat kahve bize aslında zamanında Türkiye'den geldi!

Soframızda hem baklava hem tereyağlı pasta var. Bu sofrada sohbet etmeye başlayacağız ve inşallah birlikte güleceğiz. Ama burada acıları ve hayal kırıklıklarını paylaşabiliriz. Ve en önemlisi, burada hep birlikte sorunlara çözüm arayacağız.

Bence bu masa, birbirimize saygıyla yaklaşmakla kalmayıp aynı zamanda birbirimize gerçekten ilgi gösterdiğimiz toplumumuzun güzel bir simgesidir. Evet, biz Almanların birçok vatani ve birçok farklı hikâyesi var. Fakat bizi birleştiren inanç şudur: Ben bu ülkede yaşamak istiyorum. Burada söz hakkına sahip olmak ve katkıda bulunmak istiyorum.

Soframız bunu temsil ediyor ve ülkemizde bunun gibi birçok birlikteliğin olmasını arzu ediyorum. Bu mekânlara ihtiyacımız var. Zira zor olan konular sadece sofrada konuşulabilir. En azından ben, Almanya'nın farklı bölgelerine yapacağım seyahatlerimde artık her zaman bu tür sofraları kurma konusunda kararlıyım.